

מכות

לא תהא פנחדרין שומעת. עדות לדיברין כי מכיין כלצון העדים עדות מיוחדת.حملן וזהו מהלן זה וחייב את העזרה. ייש לי כלוחית כל חמד ויהפ"ה נח ואחתה אשר ואנאות חברנו עורך

זועג מיעל ליטיג' : מונות מנפות נך מילתך לעלות הנחות וצינויים

לֵי וירושלים איננו נהרג,
ועיין הרציה ברלין
שנין (גלוון) וכ"ה בריל"ף ובתוס': **ג** מדברי הרמב"ם נראה שהיה גורש
ת פ"ד ה"א): **ל** ר"ח ריל"ף ראש וכתבי יהודה: **ט** רמב"ן וכתבי
מהם ולא וכו' (גלוון) ועיין בערל"ג: **ט** נצ"ל מהלון (באה"מ):
תני דמתני לא: **ט** צ"ל זה את זה (רש"ש):

מmonoות עדות מיוחדת כשרה היא ומצטרפין ואע"פ שאין רואין זה את זהה ב' כתות שראו (בבהת) [אחת] אחת ונמצא בכת' א' מהן קרוב או אחד מתרה באמצע בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו הרי אלו עדות קיינן מדסלקא בקשיא שמעין מינה דראיה אחר ראייה ואיפילו הוזדהה ר' יוסי ב"ר יהודה אומר חבר אין צריך התראה שלא ניתנה תורגמן. ופרק' רבא הוה ידע Mai דארמי ואהדורו להן הוא דלא ידע סוגין

מרגנִי הרי אלו עדות אחריו
ולא הווינו כוון lain נרגינִין
העלים מפני התורגמן לrics
ולא ציעמדו מלין ציוטם:

מתני' «היו שנים רואין אותו מחלון זה
שנים רואין אותו מחלון זה ואחד מתרה בו
באמצע בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו
הרי אלו עדות אחת ואם לאו הרי אלו שתי
עדויות ^ט לפיכך אם נמצאת אחת מהן זוממת
הוא והן נרגין והשניה פטורה ^ט רב יוסף
אומר לעולם אין נרגין ^ט עד שהוא שני עדים
אתרין בו שנאמר ^ט על פי שנים עדים דבר
אחר על פי שנים עדים ישלא תהא סנהדרין
שומעת מפני התורגמן: גם אמר רב זוטרא
בר טוביא אמר רב מנין ^ט לעדות מיוחדת
שהיא פסולה שנאמר ^ט לא יומת על פי עד
אחד מי אחד אילימה עד אחד ממש
ארישא שמענן לה על פי שנים עדים אלא
מי אחד אחד תני נמי ה כי לא יומת
על פי עד אחד להביא שנים שרואים אותו
אין רואין זה את זה שאין מצטרפין ולא עוד
אחד אין מצטרפין אמר ליה רב פפא לאבי
אחד מחלון זה דהאי קא חזי כולו מעשה והוא
לא מצטרפי בזה אחר זה דהאי חזי פלגא דמי
מיבעיא אל לא נצרא אלא לבועל את הע
את המתרה או המתרה ^ט רואה אותן מצטרפין.
אפי עצמו וapeuticamente מפי השד אמר רב נחמני
אמונות בכתב לא יומת על פי עד אחד ב
אבל בدني ממונות כשרה מתקיף לה רב זוטרא
תצליל אלמה תנן הוא והן נרגין קשה: **רבי**
לאבי ומית אית ליה לרבי יוסף האי סברא
והרג מפני שהוא כמועד ^ט ומתרה אל ה
תני ^ט רב יוסף בר יהודה אומר חבר אין
התראה אלא להבחן בין שוגג למזיד: דבר א
סנהדרין שומעת מפני התורגמן: (^ט) הנהו לעוז
תורגמן בגיןיו והיכי עבד ה כי והtanן של
התורגמן רבא ימידו הוה ידע מה דהו אמן

ונגמי' מתרה שאלמו הפי' מפי עגמו הפי' מפי צד ויה ות
תלה לויה חותם הלאה שמעו סמירה סמירה (ג) כן ות
מתין זו כמו רבי יומי: **לעדות** מיוחדת שד
קחי חמtiny ונה^ט מיili זהב: **תני** נמי הבי ולתא
לטה שמעו ממתייתין דנבי דמתייתין לה חייל זהה ס
לו מינה שמעין דה"ה בכת חמת מכל מקום נלה יותר ל
זיג עדות זהפי נפהה האן בכת חמת מיטרפי זפיר וכן ס
ליג עליה. כן נלה **למץ**: אמר רב אם חז רואין
גבי הלי הלו צתי עדות מכל מקום מיili (ו) סאן רוחין ר
מהלון זה וכוי צהין מיטרפי ועה קהמל דהס העד
ת חמת גדי העד זמכלן והעד זמכלן ה"פ צהין רוח
להעדות מיוחדת דכלייתה קלי דמי חמtiny קלי דקטי י
הו עיקר **המידוץ**: **או** מתרה רואה אותן מצטרפים. כ
תלה לומל זלהה חותן להרג חת ות לאצלה כשלוחין
שמעידין סהמירה לויה חותן לך להו השמעה הום
זה רפיו האלהס מהולליין"ז לדה קרויזס נפקה
(זס נמ). דכתיב מצפט חד יsie לכס ה"כ ה"ג ניל
הקל כלו גדיי מענות קלי לעד חד מעיל לממו

בילוקוט מפרשים: ב' [גירסת סה"מ וDH מתרה וכ"ה גירסת סמ"ג (כס"מ חפסדא: ו' רשות מ"ז וצ"ל הוזמן ט' Tos' ר"ר] שלא היו רואין זה את זה אין מצטרפין. אוקים' בbowel העורוה (כהו) [הביבה] כאילו זה ראהכו המתירה רואה העדים מצטרפין

מmonoות עדות מיוחדת כשרה היא ומצטרפין ואע"פ שאין רואין זה את זהה ב' כתות שראו (בבהת) [אחת] אחת ונמצא בכת' א' מהן קרוב או אחד מתרה באמצע בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו הרי אלו עדות קיינן מדסלקא בקשיא שמעין מינה דראיה אחר ראייה ואיפילו הוזדהה ר' יוסי ב"ר יהודה אומר חבר אין צריך התראה שלא ניתנה תורגמן. ופרק' רבא הוה ידע Mai דארמי ואהדורו להן הוא דלא ידע סוגין

רביינו חננאל היה שנים רואין מחלון זה כו'. אמר רב מנין לעדות מיוחדת שפסולה שנאמר לא יומת על פי עד אחד מי אליימא אחד ממש מדכתיב על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת ממילא שמענן דאין ממיתין על פי עד אחד מה תלמוד לומר לא יומת על פי עד אחד אלא מי אחד אחד אחד. כדתניתא ב' רואין אותו אי מחלון זה וא' מחלון זה ואין רואין

זה את זה אין מctrפין אע"פ ששניהם ראו העדות כולה מתחילה ועד סוף מctrפין. והוא דתניא ולא עוד אלא אפילו ראו ב' בזה אחר זה בחלון אחד (שהיו) [שהייב] בהכנסת העטרה וכיון שהראשון ראה הכנסת העטרה והשעשה כולו וזה ראה המעשה כולו. אמר רבא אם העדים רואין מה מה ומתה זה שאמרו אפי' מפי ההורג עצמו או מפי שד. אמר רב יהודה ע' בגין זה שאמרנו שראו העדות אחד אחד. והאי דכתיב לא יומת על פי ע' זה. ואקשין עליה אי הכל דעדות מיוחדת עדות מעלייה היא ומctrפין פסול יצטרפו ב' הכתובת ונאמר כיון [שיש] בהן קרוב או פסול בטלה עדות אחת ואם לאו שתי עדויות הן נמצאת אחת זוממת הוא נהרג והן נהרגין אחר הודהה אינה כשרה בדיוני ממוןנות ה') (ואיפלו') [ואלו] הבריותות ג') סימן התראה [אללא] להבחין בין שוגג למזיד. הנהו לעוזאי דעתו لكمיה דרבא

גְּרָבָא אֹזֵל. מִכְהָן לַיְצָה בְּנָעַל
לְגֹוֶת וְלֹא לְעָלָכָה:
זֶה קָאָה לְלִיְתָה לְהַמְּלִיכָה פְּקָדָה
וּמִפְּיקָה לִיהְיָה מִקְרָה דְלֹהָה חַיִּיצָה
לְהַזְּלָה לְהַזְּלָה צָתָר לוֹצָה וְהַזְּלָה כְּזַוְּהָלָה
זְדוֹדָה (ב) נָהָר חַיִּיצָה הַלָּה שְׁהָזְוָהָלָה
לְהַזְּלָה (כדי) זְהָס (יכחיזו) וְהַתְּזָהָס (חוֹזָה)
הַזְּעֲלוֹת מִידָּי דְּרוֹה הַקְּיָף וְהַלְּרִיכָה
דְּהָהִיא לְהַזְּלָה צְיִילָה חַיִּיכָה וְזֶה הַזְּלָה
בְּקְיָף וְזֶה הַזְּלָה כְּהַלְּיכָה הַזְּלָה
גְּכוֹן הַעֲגָן לְבְקְיָף וְהַלְּרִיכָה כּוֹעֲזָה הַמְּלָאוֹ
הַזְּלָה הַנוּ יָדְעַי הַלִּי וְהַנוּן וְהַ
גְּרוּעָה כּוֹהֵל וְהַלְּוָג גּוֹפִיה הַזְּלָה
וּזְדֻעִים (ג) וּמִיהוּ טָעַם וְהַזְּלָה הַיְנוּ מִיוֹצָב
מִמְּהִיאָה טָעַם כּוֹהֵל וְהַזְּלָה
בְּבָהָרָה יְהָרָה חַזְּזָה יְהָרָה

רביינו חננאל

סוגיין דשמעתין דעדים הקורבן בין למליה בין לולה בין לערב כוון פסולין: מי שנגמר דין וברח ובא לפניהם את ב"ד אין סותרין את דיןכו'. תניא ברוח הארץ לחוצה לאرض אין סותרין את דין מחווצה לארץ לארץ סותרין את דין מפני זכותה של ארץ ישראל: מהני סנהדרין נהגת בארץ ובחווצה לארץ. מנא הני מיili בת"ר והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם בכל מושבותיכם למדנו לסנהדרין שנוהגת בארץ ובחווצה לארץ. אם כן מה ת"ל בשעריך. בשעריך אתה מושב בית דין בכל פלך ופלך [ובכל עיר ועיר ובחור] אתה מושב בכל פלך ופלך] ואי אתה מושב בכל עיר ועיר. ואסקיןן דרבנן בסנהדרין ההו דייני בבעול את העורה כשמואל דאמר במנאפים כיוון שראו כמנא芬 מתחיבין ולא בעין עד דמסהדי כמכחול בשופרת. ולית הלכתא כרי טרפון ור' עקיבא דהוא אמרין ראיות טריפה הרג או שלם הרג וא"ת שלם לדלה ציילין לנו אין נזנות מהלך בבדיה לומה אקלט אבדל וזה הצעיר נזנות מצלוי שחלו ה' מכלי נזניש^ט הצעיר לדצל צפירות לר'ת צלה מעס היה מצחין צוחלים לנו וחייבנו וודעים חס טריפה (ד) היה הוא צלם נזהר חייך וגציאל צנעה לנו נזהר חייך יודעים היה פועל לבן נלהה דהה לקהן נלהג נלהג מועלם היה דוקה הלה לו צעמים היה נלהג צעל ידי מצווה מרצה צדיקות חי הפסל צלה יחייב חדל מחד מהס (ה) חיילו הצעיר צוין לו מל דרי עקיינט לטעמה דמייס למיוענזה גצי חלצ^ט פועל (נצחות כ): דקה נג מעינו צום תנג דמייס צוין מעונזה צפי מרצי מהיל ומפ"ה מודה (ו) כייה לדלה הפסל לדלה חייכין למיוענזה צפ"ק לחולין (דף יה): וככה ציינו לדלה הפסל מישו ייל דהיכן למייקס עלה דמיילת כגן צעה קלוס צל מות מגולח וליה צעה צלם וגיה ונקטו ונהגו^ט:

ה
בלילו

כ' ז

יג נפש בשגגה כו'

ליקות ר' ש"י

יהיו אלה לכם לחוקת
משפטם לדורותיכם.
למל שמה סנהדרין קמינה
וועגט חמואה להרן כל זמן
קנוגגת מהרן יטהן
במדבר לה כת]. בבל
שעיר. כלל עיל וועל
דברים טז יח]. פלך.
מדינה [לקמן יב:]. מכחול
בשפורה. קיש מה
לנוף שנכין נספולה
חלול שכחול נהכה
מושיעין מן השכול
במכחול ומעדי על
הען [בבא מציעא צא].

אי ליתיה להו לאו בתר ערבא איזיל. מכחן דיז לייחל צעלוי
ממון צלה יכו קלויס נה גנזה^ט ונה געלב:
דלא מא במקום סייפ נקב הוה. קא נל"ת להמלין פ"ק
דכולין (לט יט: ועס) ומפיך ניז מקלחן דלא קיינען

אלעה וטובייה. עלי הלהה כי קלודין חל השערכ: מתני' לפני אותו בית דין. סנתמייכ צו: אין פותרין. מהויל ולישת וליתן חולין יזכה: אילו היוו. ציannis זקנאלין לנו ליבי נפצות לה נרג כה לדס כלמפלע גנמלע צדקה^טamt העדים צדכל צלח ידען לאציך:

๕๗

אלילעא וטובייה קרייביה דערבא הוה^ו (ה) סבר
יב פפא למימר גבי לוה ומלה רחיקי נינהו
אל רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא
אי לית ליה^ז ללוה לאו בתר ערבא איזיל
אללה: **מתני'** ימי שנגמר דין וברח ובא
פנוי אותו ב"ד אין סותрин את דין^ו כל מקום
שיעמדו שנים ויאמרו מעדים אלו באיש
פלוני שנגמר דין בב"ד של פלוני ופלוני
פלוני עדיוז הרי זה יחרג ^טסנהדרין נהגת
ארץ ובחוצה לארץ ^טסנהדרין ההורגת אחד
שבוע נקראת חובלנית רבי אליעזר בן עזריה
אומר אחד לשבעים שנה רבי טרפון ורבי
עקיבא אומרים אילו היינו בסנהדרין לא נחרג
אדם מעולם רשב"ג אומר אף הוא מרבי
שפוכי דמים בישראל: גם' לפנוי אותו בית
יין הוא אין סותрин הא לפנוי בית דין אחר
סותрин הא תנינפא כל מקום שיעמדו שנים
יאמרו מעידין אלו איש פלוני שנגמר
היינו בבית דין פלוני ופלוני ופלוני עדיוז הרי זה
חרג אמר אבי לא קשיא ^טכאן בארץ ישראל
כאן בחוצה לארץ דתניא ^טרבי יהודה בן
יוסתאי^ט אומר משום רבי שמעון בן שטח
ברחה מארץ לחוצה לארץ אין סותрин את דין
uchozha la-eretz la-eretz sotrinin at dinu
בortha shel eretz yisrael: sanaaderin nohget cov:
ענא ה"מ דתנו רבנן ^ט והיו אלה לכם להוקת
ושפט לדורותיכם ^ט למדנו לסנהדרין שנוהגת
ארץ ובחוצה לארץ א"כ מה תלמוד לומר
^ט בשעריך יבשעריך אתה מושיב בתיהם
בכל פלק ופלק ובכל עיר ועיר ובחו"ל
אתה מושיב בכל פלק ופלק ואי אתה מושיב
כל עיר ועיר^ט: סנהדרין ההורגת וכו': איבעיא
הוא אחת לשבעים שנה נקראת חובלנית או
ילמא אורח ארעה^ט היא תיקו: רבי טרפון

ורבי עקיבא אומרים אילו הינו וכו': היכי הו עבדי רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמר תרויהו ראותם טריפה הרג שלם הרג אמר רבashi אם תמצא לומר שלם הוה דלמא במקום סיף נקב הוה בבעול את העрова היכי הו עבדי אבי ורבא דאמר תרויהו ראותם כמחול בשפורה ורבנן היכי דיזנו בשפואר ^ט דאמר שמואל יבמנאפים משיראו במנאפים:

הדרן עלך כי צד העדים

אלו הין הגולין טההורג נפש בשגגה יהיה מעגל במעגלת ונפלה עליו וחרגתו היה משלשל בחבית ונפלה עליו וחרגתו היה יורד בסולם ונפל עליו וחרגתו הרוי זה גוליה אבל אם היה מושך במעגלת ונפלה עליו וחרגתו היה דוליה בחבית ונפסק החבל ונפלה עליו וחרגתו היה

הדרן עלך בצד העדים
לנו וכצעוזיס היגג נויתין הומו
מעגליים הומה על פני כל היגג
עליו כדקתי צמיפה ונלהה לומל
.) נפקק הינו גולח:
כל הלה הף מצלצל חנית דספיריל
טלה יפול הס הרג חייכ:
פצעיטה

במנגנופלים. מעמידין עליהם העדויות נכו
ן צפופה למלם חוקיקמן מולח להסתמך

יררי אבל בחור"ל **אי** אתה מושיב בכל פלא ופלא ובכל עיר ועיר, עיי"ש ובריטב"א. וע"ע ה"ב ובנושאי כליו: **[ו]** בדפ"י וכת"י או דלמא **אורחא** היא: **[ז]** צ"ל זהרגו. יעכ"ז ברש"ש: **[ט]** כת"י **шибדקו**, וכ"ה בברטנורה: **[ט]** צ"ל ולא למלואה ולא לערב (גלוין):

הגהות הב"ח

הו הוה הור"א

א] גמ' מ"ל בכל שעריך כי"ל (וכ"ה יירוחמי):

תורה אור הילם

א) וְהִי אֶלָּه לְכָבֵד
לְחַקְתַּמְשָׁפֵט לְדֹרְתִּיכְםָ
בְּכָל מַוְשְׁבָתִיכְםָ:

שְׁפָטִים וּשְׁפָרִים
לֹא תַּעֲשֶׂה לְךָ בְּכָל שְׁעָרֵיךְ
שְׁרֵר יְיָ אֱלֹהִיךְ נָתַן
לְשָׁבְטֶיךְ וּשְׁפָט
הַעַם מִשְׁפָט צְדָקָה

תְּהִלָּה